

РЕШЕНИЕ

№ 269

гр. Перник, 14 октомври 2011 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, в открито съдебно заседание, на дванадесети октомври, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря И.И.*** и с участието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от председателя Георгиев КГАХД №256 по описа за 2011 г., на Административен съд - Перник, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 14, ал. 3 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ЗСПЗЗ).

Образувано е по касационна жалба на М.И.Б. *** против решение №254 от 15.07.2011 г., постановено по гражданско дело №418/2011 г. по описа на Районен съд - Радомир, с което е отхвърлена като неоснователна жалба срещу решение №150/14.03.2011 г. на Общинска служба "Земеделие" - Ковачевци, постановено по заявление с вх. №2153/26.02.1992 г., в частта му, с която е отказано възстановяване правото на собственост в съществуващи (възстановими) стари реални граници върху следните имоти: 1. ливада от 1.000 дка, десета категория, находяща се в землището на с. Лобош, местност „При воденицата“ и 2. ливада от 0.300 дка, девета категория, находяща се в землището на с. Лобош, местност „При камико“, на основание факта, че имота по т. 1 попада върху имот с НТП - терен за здравни и курортни нужди - частна държавна собственост, а имотът по т. 2 попада както върху имот с НТП - терен за здравни и курортни нужди - частна държавна собственост, така и върху имот, възстановен на други лица.

В касационната жалба се излагат аргументи за неправилност, на обжалваното решение поради нарушения на материалния закон, съществени нарушения на процесуалните правила и необоснованост. Твърди се, че съдът е ограничил проверката само относно наведените в първоначалната жалба основания за незаконосъобразност на атакуваното решение, което е довело до постановяване на неправилен съдебен акт. Твърди се още, че решението не кореспондира със събраните по делото доказателства и по-специално със заключението на вещото лице. На тези основания жалбоподателят моли касационния съд да

отмени обжалваното решение и вместо него да постанови друго, с което да реши спора по същество, като се приеме, че предпоставки за възстановяване на собствеността по чл. 10, ал. 7 от ЗСПЗЗ са налице.

Жалбоподателят претендира и присъждане на разноските, направени по делото.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява. Представява се от адв.****. Заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата, Общинска служба "Земеделие" - Ковачевци, се представява от ю.к. Любомирова. Възразяват срещу жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник дава заключение, че обжалваното решение е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Административен съд - Перник, след като взе предвид становищата на страните, наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и сл. от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок, от страна в административното производство.

В касационното производство страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Административен съд - Перник, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата и на чл. 218, АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районният съд, въз основа на приложената административна преписка и на представените и събрани и приети доказателства по делото е възприел от фактическа страна, че административният орган - Общинска поземлена комисия (сега Общинска служба „Земеделие“ (ОСЗ) - Ковачевци е сезиран на 26.02.1992 г. със депозирано заявление от Спасенка Миланова Илиева, в качеството и на наследник на Сева Миланова Лукарска, съдържащо искане за възстановяване на собствеността върху земеделски земи в землището на с. Лобош, община Ковачевци, между които, в точки 15 и 16 - ливада от 1,000 дка в местността „При воденицата“ и ливада с площ 0.300 дка в местността „При камико“. Прието от съда е, че с решение №2 от 20.10.1992 г. на ОСЗГ - Ковачевци (сега ОСЗ) е възстановено правото на собственост на наследниците на С.М.Л.*** на земеделски земи в съществуващи стари реални граници, сред които и в т. 12 и 13 съответно: ливада от 1,000 дка в местността „При воденицата“ и ливада с площ 0.300 дка в местността „Зад камико“. Районният съд е приел, че тъй като в това решение липсва индивидуализация на земеделските земи с номер, граници, както и скица, същото не индивидуализира правото на собственост на наследодателя на заявителите, а само признава правото да бъдат възстановени посочените земеделски земи. Поради този факт е прието, че тъй като не е налице

твърдяното от жалбоподателя наличие на позитивен и предшестваш процесното решение административен акт, то процесното решение на ОСЗ – Ковачевци с №150/14.03.2011 г. не е нищожно на соченото в жалбата основание. Процесното решение е прието за валидно и постановено от компетентен административен орган в кръга на неговите правомощия при спазване на процедурата.

Настоящата инстанция споделя позицията на Районен съд – Радомир по следните съображения:

Неоснователно е твърдението в жалбата, че районният съд е приложил неправилно закона, като е намерил, че са налице пречки по чл. 10б ЗСПЗЗ за възстановяване на процесните два имота. В тази връзка настоящият съд намира за неправилно твърдението на жалбоподателя, че са налице предпоставки за възстановяване по реда на чл. 10, ал. 7 от ЗСПЗЗ. Оттук са и погрешните правни изводи, относно необходимостта наличното застрояване да е било законно. Изискването за законност на налични строежи е уредено само в случаите на чл. 10, ал. 7 от ЗСПЗЗ, докато хипотезата на чл. 10б от ЗСПЗЗ не съдържа изрично посочено изискване за законност. Така при съпоставката на двете разпоредби се вижда, че следва да е налице изрично посочване на хипотезите, в които законността на строителството има значение на пречка за възстановяване на собствеността. Освен това приложното поле на нормата на чл. 10, ал. 7 от ЗСПЗЗ е очертано освен с местонахождението на имотите, също и с кръга на лицата, които могат да запазят правото си върху сграда, изградена на основание законно отстъпено право на строеж, като това са физически лица. Нормата на чл. 10б от ЗСПЗЗ от друга страна има предвид не единични сгради, а осъществени мероприятия/ застрояване на терена, което е комплекс от строителни дейности, което не позволява възстановяване на собствеността. И тъй като понятието „проведени мероприятия“ няма утвърдено значение, до него се достига след анализ на пречките, непозволяващи възстановяване. Съотносима към процесния случай е например разпоредбата на чл. 24 от ЗСПЗЗ и нейните ал. 2, 3 и 4, в които хипотези не се допуска възстановяване, поради запазване правото на собственост на държавата във определени изброени случаи. Чл. 10б, ал. 5 от ЗСПЗЗ указва, че земите върху, които собствеността не може да бъде възстановена поради проведени върху тях мероприятия или застрояване, са държавна собственост. Така стигаме до хипотезата на чл. 10б, ал. 1 от ЗСПЗЗ, която указва, че в случаите на застрояване или проведени мероприятия, които не позволяват възстановяване на собствеността, собствениците или техните наследници, притежавали земи преди образуването на ТКЗС или ДЗС, имат право на обезщетение по тяхно искане. От данните по делото и назначената и приета от първата съдебна инстанция съдебнотехническа експертиза, неоспорена от настоящия жалбоподател, е видно, че в процесните два имота е налице проведено мероприятие, като същите са отредени за здравни и курортни нужди, описани в СТЕ като „Зона за обществен отдых“ и

освен това с налично застрояване, поради което са имоти – държавна собственост и по смисъла на чл. 10б, ал. 5 от ЗСПЗЗ, което изключва приложението на реда за възстановяване по чл. 10, ал. 7 от ЗСПЗЗ, както правилно е постановил районния съд. Като съответно за това проведено мероприятие – пречка за възстановяване на собствеността, не е необходимо доказване на законност на строителството, като част от фактическия състав на отказа за възстановяване. В този смисъл намираме, че е извършена правилна преценка относно законосъобразността на обжалваното пред първа съдебна инстанция решение на ОСЗ, като са обсъдени наведените пред съда доводи за незаконосъобразност на решението на ОСЗ – Ковачевци и са събрани и приобщени към делото, по надлежния процесуален ред, относимите доказателства. Като следствие от това е постановен законосъобразен и правилен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

Предвид гореизложеното и след извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съобразно разпоредбата на чл. 220 от АПК, настоящият касационен състав намира атакуваното решение за валидно, допустимо и съответно на материалния закон, поради което не са налице основания за неговата отмяна или изменение.

Тъй като настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба отхвърлена като неоснователна.

По изложените съображения, Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ в сила решение №254 от 15.07.2011 г., постановено по гражданско дело №418/2011 г. по описа на Районен съд – Радомир, с което е отхвърлена като неоснователна жалба срещу решение №150/ 14.03.2011 г. на Общинска служба “Земеделие” – Ковачевци.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/
2./п/